

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2014. évi október hó 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í t é l e t e t :

A jelentős értékre elkövetett orgazdaság büntette miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2014. január 8. napján kelt 3.B.171/2012/105. számú ítéletét **I.r., III.r. és IV.r. vádlottak** vonatkozásában annyiban változtatja meg, hogy

I.r. vádlottat 2 (kettő) évi időtartamra a színesfém kereskedői foglalkozástól eltiltásra is ítéli. A szabadságvesztés büntetésének végrehajtási fokozatát fogházban határozza meg.

III.r. vádlottal szemben kiszabott a végrehajtásában 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggesztett 10 (tíz) hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő nap. Mellőzi a **III.r. vádlottal** kapcsolatos felmentő rendelkezést.

IV.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja.

Az I.r. vádlott által a sértettnek fizetendő kártérítés összege 12.313.978 (tizenkettőmillió-háromszáztizenháromezer- kilencszázhetvennyolc) Ft, melyből 4.231.005 (négy millió-kettőszázharmincegyezer- öt) Ft megfizetése a **III.r. vádlottat** egyetemlegesen köteles. Az I.r. vádlott által fizetendő le nem rótt kereseti illeték összege 738.840 (hétszázharmincnyolcezer- nyolcszáznegyven) Ft, melyből 253.860 (kettőszázötvenháromezer- nyolcszázhatvan) Ft megfizetésére a **III.r. vádlott** egyetemlegesen köteles.

A **III.r. vádlott** által fizetendő bűnügyi költség összege 9.728 (kilencezer-hétszázhuszonnyolc) Ft, az I. és **III.r. vádlottakat** egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összege 29.391 (huszonkilencezer-háromszázkilencvenegy) Ft.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy az I.r. vádlott személyigazolvány száma: ..., a **IV.r. vádlott** lakhelye:, személyigazolvány száma:

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék 2014. január 8. napján kelt 3.B.171/2012/105. számú ítéletében bűnösnek mondta ki **I.r. vádlottat** orgazdaság bűntettében (Btk. 379.§ (1) bekezdés c./ pont I. fordulat, (4) bekezdés a./ pont), **III.r. vádlottat** bűnsegédként elkövetett orgazdaság bűntettében (Btk. 379.§ (1) bekezdés c./ pont I. fordulat, (4) bekezdés a./ pont), **IV.r. vádlottat** bűnsegédként elkövetett orgazdaság bűntettében (Btk. 379.§ (1) bekezdés c./ pont I. fordulat, (4) bekezdés a./ pont).

Ezért az I.r. vádlottat 1 év börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, a **II.r. vádlottat** 10 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, a **IV.r. vádlottat** 10 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

V.r. vádlottat a bűnsegédként elkövetett csalás büntette (Btk. 373.§ (1), (5) bekezdés a./ pont) miatt emelt vád alól felmentette bizonyítottság hiányában a Be. 331.§ (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 6.§ (3) bekezdés b./ pont II. fordulata alapján.

Az I.r., III.r. és IV.r. vádlottakat egyetemlegesen kötelezte az **magánfél** Zrt.-nek 9.400.591 Ft kártérítés megfizetésére, határozott a késedelmi kamatról és az eljárási illetékről, illetve a magánfél fenti összeget meghaladó polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.

Rendelkezett továbbá a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az elsőfokon eljáró ügyész **I.r. vádlott** terhére, súlyosítás, foglalkozástól eltiltás büntetés, **III.r. vádlott** terhére, súlyosítás, végrehajtandó börtönbüntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása, **IV.r. vádlott** terhére, súlyosítás, a minősítés megváltoztatása, végrehajtandó börtönbüntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása, valamint III.r. és IV.r. vádlottak esetében a felmentő rendelkezés mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést.

Fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék a vádtól részben eltérő tényállást állapított meg **IV.r.**, V.r. és **III.r. vádlott** cselekvőségét érintően a bizonyítékok mérlegelésével, amelyet megfelelően megindokolt, így a tényállás e körben nem támadható.

Rámutatott, hogy a törvényszék tényként állapította meg, hogy **IV.r.** és V.r. vádlottak az I.r. vádlottnál történő lerakodást követően még aznap, 2010. augusztus 31-én délután további két kamionnyi alumíniumhuzalt fuvaroztak el az **magánfél** Zrt.-től, amit a fuvarmegbízásoknak megfelelően szintén a **M. Kft. b.-i** telephelyén rakodtak le. E két kamionnyi áru sem jutott el a címzett prágai céghez, azok további sorsa ismeretlen. Ez utóbbi két fuvar esetében rögzítette, hogy nem biztos az, hogy **IV.r.** és V.r. vádlott tudtak arról, hogy bűncselekményben vesznek részt, emiatt nem állapította meg a büntetőjogi felelősségüket a két utolsó szállítmányra nézve.

Álláspontja szerint a törvényszéknek **IV.r. vádlott** tudattartalmára vonatkozó ténybeli következtetése helytelen, miután a fuvarmegbízások alapján az öt szállítmányt a **M. Kft. b.-i** telephelyére, és nem a CMR-ek szerinti rendeltetési helyére kellett szállítani. Ennek ellenére **IV.r.** és **III.r. vádlott** az első alkalommal ide leszállított árut ismeretlen személy utasítására **I.r. vádlott** telephelyére vitték. A **IV.r. vádlott** ekkor már tudta, hogy vagyon elleni bűncselekményből származó áru megszerzéséhez nyújt segítséget, majd ennek tudatában vállalkozott arra, hogy ugyanezen ismeretlen személy korábbi utasítása alapján még aznap délután további két kamionnyi árunak az **magánfél** Zrt.-től a **M. Kft.** telephelyére történő szállításában közreműködjön. **IV.r. vádlott** számára a körülményekből nyilvánvalóvá kellett válnia annak, hogy az ismeretlen személy az utolsó két szállítmányt sem szándékozik a valós

rendeltetési helyére szállítani és e szállítmányok vonatkozásában is csalás valósul meg. Így az ítélet e körben megalapozatlan, ami odavezetett, hogy a törvényszék a IV.r. vádlott büntetőjogi felelősségét az utolsó két szállítmány vonatkozásában nem állapította meg.

Kifejtette továbbá, hogy a törvényszék a vádtól részben eltérő tényállást állapított meg, és **IV.r., V.r. és III.r. vádlottak** cselekményét a vádtól eltérően is minősítette. Véleménye szerint a III.r. és IV.r. vádlott a 2010. augusztus 27-i két fuvarral és az augusztus 30-i egy fuvarral kapcsolatos cselekményével az orgazdaság bűncselekményének valamennyi tényállási elemét megvalósították, viszont nem bűnsegédként, hanem társtettesként.

Rámutatott, hogy a III.r. és IV.r. vádlott felmentése a csalás büntetnének vádja alól jogszabálysértő. Ezzel kapcsolatosan kifejtette, hogy a jogalkalmazói gyakorlat szerint, amennyiben a bíróság által megállapított tényállás ugyan nem fedti teljesen a vádiratban leírt tényeket, de a bűncselekmény törvényi tényállásának lényeges elemeit alkotó tények tekintetében annak megfelel, akkor a bíróság tényállása a tettazonosság keretén belül marad. Ilyen esetben felmentő rendelkezés nélkül, a ténylegesen megvalósított részcselekmények alapján kell a terhelt bűnösségét megállapítani, illetve a cselekményt minősíteni.

Amennyiben **IV.r. vádlott** felelőssége a vád tárgyává tett teljes elkövetési értékre nézve megállapításra kerül, úgy cselekménye a Btk. 373.§ (5) bekezdés a./ pontja szerint minősül, amelyet társtettesként követett el. Mindezekből következően a terhére megállapított 10 hónap börtönbüntetés törvénysértő, vele szemben a 2-8 évig terjedő büntetési tételkeret közötti szabadságvesztés indokolt, végrehajtásának felfüggesztése nélkül, s nem mellőzhető a közügyektől eltiltás alkalmazása sem.

III.r. vádlottal szemben a bűnsegédi minőség mellőzése mellett szintén nem indokolt a büntetés enyhítésére vonatkozó rendelkezések alkalmazása, és a végrehajtás felfüggesztése. Mellékbüntetésként az ő esetében is közügyektől eltiltást szükséges alkalmazni.

I.r. vádlott a foglalkozásának felhasználásával követte el a terhére megállapított bűncselekményt. Figyelemmel arra, hogy e büntetés törvényi feltételei fennállnak, valamint arra, hogy korábban ugyanilyen jellegű bűncselekmények miatt két ízben elítélték, indokolt e büntetés alkalmazása.

Az ügyészség az érdemi döntés törvényességét nem érintő eljárási szabálysértést is észlelt, amely álláspontja szerint abból adódott, hogy három terhelt (**II.r. vádlott, VI.r. vádlott, VII.r. vádlott**) vonatkozásában a törvényszék az ügyet elkülönítette a tárgyi összefüggés hiányát tévesen vélelmezve.

Az ítélet ellen az I.r., III.r., IV.r. vádlottak és védőik felmentés végett terjesztettek elő jogorvoslati nyilatkozatot. V.r. vádlott és védője tudomásul vették a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.22/2012/7-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést helyes indokaira tekintettel - **I.r. vádlott** vonatkozásában módosítva - fenntartotta, viszont V.r. vádlott terhére, a felmentése miatt bűnössége megállapítása érdekében bejelentett fellebbezést visszavonta.

Álláspontja szerint a védelmi fellebbezések alaptalanok.

Rámutatott, hogy a bizonyítási eljárást törvényesen folytatta le a törvényszék, viszont eljárási szabálysértést követett el, amikor a szoros tárgyi összefüggés ellenére **II.r. vádlott, VI.r. vádlott és VII.r. vádlott** terheltek vonatkozásában az ügyet elkülönítette, ez azonban a felülbírálatot nem akadályozza.

Kifejtette, hogy a bíróság feltárta a szóba jöhető személyi és okirati bizonyítékokat, amelyek mérlegelésével állapította meg a tényállást, amely túlnyomó részt megalapozott, csupán kisebb mértékben szorul korrigálásra.

IV.r. vádlott aktuális tudattartalma vonatkozásában helyesbítésre szorul, mivel a IV.r. vádlott a 2010. augusztus 31-i délutáni fuvarokkal kapcsolatosan nem feltételezhette alappal, hogy az áru eljut a címzett prágai céghez. A délutáni szállítmányok esetében minden ugyanúgy történt, mint a korábbi három fuvarnál, ekként az azokkal kapcsolatos cselekvőségét, a H.-ra történő szállítást követően tisztában volt azzal, hogy ennek az árunak is ugyanaz lesz a sorsa, orgazdához kerül, és nem a tényleges vevőhöz, tehát bűncselekmény elkövetésében vesz részt.

Ugyancsak módosítandó a tényállás álláspontja szerint **III.r.** és **IV.r. vádlott** vonatkozásában, hogy csalásból származó áru elidegenítésében működtek közre azzal a magatartásukkal, hogy azt a sértettől az orgazda telephelyére szállították.

Ezen túlmenően rámutatott, hogy a ténymegállapítások alapját képező források megjelölésének nem a tényállásban, hanem az ítélet indokolásában van a helye.

Véleménye szerint a vádlottak bűnösségére levont következtetés okszerű. A bűncselekmények minősítése I.r. és **III.r. vádlottak** vonatkozásában helytálló azzal, hogy **III.r. vádlott** társtettesként követte el az orgazdaság büntettét, **IV.r. vádlott** esetében pedig a bűncselekmény minősítése az 56.061.344 Ft elkövetési értékhez igazodik.

Kifejtette, hogy tévedett a törvényszék, amikor III.r. és IV.r. vádlottakat a bűnsegédként elkövetett csalás büntettének a vádja alól felmentette, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a törvényes vád keretein belül maradván minősítette az ügyészi indítványtól eltérően a vádlottak cselekményét akként, hogy a vádlottak cselekvőségén belül egy későbbi mozzanathoz kapcsolta a bűnösségüket.

Az alkalmazott joghátrányok tekintetében kifejtette, hogy a súlyosító körülmények mellett az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott, majd végrehajtásában is felfüggesztett szabadságvesztés nem elegendő a büntetési célok eléréséhez a III.r. és a IV.r. vádlott esetében. **I.r. vádlott** pedig a bűncselekmény fő haszonélvezője volt, akit korábban már két alkalommal elítélték orgazdaság büntette miatt, továbbá a belső arányosság követelményére is figyelemmel hosszabb tartamú szabadságvesztés és foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabására van szükség vele szemben.

Megjelölte az I.r. és **III.r. vádlottak**hoz kapcsolódó 38.353.634 Ft, a IV.r. vádlotthoz kapcsolódó 56.061.344 Ft elkövetési értéket, amelyből a lefoglalással 26.039.656 Ft térült meg.

A bűnügyi költség viseléséről hozott rendelkezés pontosítására is indítványt tett.

Összességében indítványozta, hogy az ítéletábra a törvényszék fellebbezésekkel támadott ítéletét változtassa meg akként, hogy

- **I.r. vádlottat** hosszabb tartamú börtönbüntetésre ítélje, a Btk. 52.§ (1) bekezdés b./ pont, 53.§ (1), (2) bekezdés alapján tiltsa el a színesfém kereskedői foglalkozástól,

- **III.r. vádlott** vonatkozásában állapítsa meg, hogy társtettesként követte el a terhére rótt bűncselekményt, börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és mellékbüntetésként közügyektől eltiltásra ítélje,

- **IV.r. vádlott** cselekményét a Btk. 379.§ (1) bekezdés c./ pont, (5) bekezdés a./ pontban meghatározott különösen nagy értékre elkövetett orgazdaság büntettének minősítse, ezért

börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és mellékbüntetésként közügyektől eltiltásra ítélje,

- III.r. és IV.r. vádlott vonatkozásában állapítsa meg a Btk. 38.§ (2) bekezdés a./ pontja alapján a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját,

- I.r., III.r., IV.r. vádlottakat egyetemlegesen kötelezze az **magánfél** Zrt. részére 12.313.978 Ft, IV.r. vádlottat további 17.707.710 Ft tőke és az utána járó kamatok megfizetésére, míg az ezt meghaladó polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítsa,

- az eljárás során felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezést pontosítsa, és **III.r. vádlottat** 17.975 Ft, IV.r. vádlottat 6.000 Ft, míg I.r., III.r. és IV.r. vádlottakat egyetemlegesen 29.391 Ft megfizetésére kötelezze.

Egyebekben - a tényállás korrekcióját és a büntetéskiszabási tényezők kiegészítését követően - helybenhagyási indítványt tett.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat változatlanul fenntartotta, és az indítványát annak megfelelően terjesztette elő.

I.r. vádlott védőjének álláspontja szerint a bizonyítási eljárást nem folytatta le teljes körűen az elsőfokú bíróság, és a tényállás több okból is megalapozatlan, mivel felderítetlen, iratellenes és helytelen ténybeli következtetéseket tartalmaz. Védence 26 millió forintot fizetett a hulladékfémért, ez az összeg az alumínium huzal piaci értékének az 50 %-át meghaladta, ebből önmagában nem lehet azt a következtetést levonni, hogy bűncselekményből származó anyagot vett át. A hulladékfém piaci értékével kapcsolatosan szakértői vélemény nem került beszerzésre. Álláspontja szerint a huzalok tekintetében nem volt egyértelműen felismerhető, hogy ami átvételre került az nem hulladék. **1. tanú** is elmondta, hogy nem lehet megkülönböztetni mi a késztermék és mi a hulladék.

Az ítéletben olvasható, hogy **E.M.** feldarabolta és bebálázta az átvett alumínium huzalokat, hogy a termék fémhulladék látszatát keltse a továbbértékesítéskor. Ezzel kapcsolatosan kifejtette, hogy minden alapot nélkülöz az, hogy az I.r. vádlott utasítására került sor a huzalok feldarabolásra és bebálázásra, amit véleménye szerint tanúvallomás nem támaszt alá.

Az I.r. vádlott jelen sem volt az átvételkor, nem találkozott az eladókkal, a H.-ra való szállításnak írásbeli nyoma nincs. Csak számla ellenében történhet átvétel az I.r. szándéka szerint, amennyiben ez elmaradt, az nem értékelhető az I.r. vádlott terhére. A felvásárláskor hangzott el ígéret a számla utólagos megküldése kapcsán, és a fém törvény csak természetes személy eladó esetében teszi kötelezővé a hat napos tárolási kötelezettséget. Az I.r. vádlott tudomása szerint cégtől vásárolt, így az rá nem vonatkozott. Végül is az I.r. vádlott kifizette az átvett áru ellenértékét, majd továbbértékesítette azt. A lefoglalás folytán tartozása keletkezett, amit viszont vissza kell fizetnie, holott vétlenül lett megtevesztés áldozata.

Az általa előadottak alapján elsődlegesen **I.r. vádlott** felmentését, másodlagosan megalapozatlanság okán az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

Védence súlyos betegsége hivatkozott még a becsatolt orvosi iratok alapján, amely az esetleges büntetés enyhítése irányába hat.

III.r. vádlott védője csatlakozott az I.r. vádlott védője által előadottakhoz az ítélet megalapozatlanságát illetően. Rámutatott, hogy nem állapítható meg, hogy ki követte el a

csalási cselekményt, illetve a **III.r. vádlott** felelőssége sem nyert bizonyítást kétséget kizáróan.

III.r. vádlott kizárólag IV.r. és V.r. vádlottat ismerte, akitől a megbízást átvette, mivel rendelkezett áruszállításra megfelelő gépjárművel.

Előadta, hogy a vádhatóság bűnsegédi bűnrészességgel vádolta meg a **III.r. vádlottat**, ehhez képest az ügyészi fellebbezésben írtak nem szolgálnak arra kellő magyarázattal, hogy az gazdaság büntettét miért társtettesként követte el. Rámutatott továbbá, hogy jelentős enyhítő körülmény védenca büntetlen előélete és az időmúlás. Elsődlegesen felmentésre, másodlagosan felderítetlenség miatt hatályon kívül helyezésre és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt.

IV.r. vádlott védője kifejtette, hogy a tényállás véleménye szerint sem került kellő mértékben és minden tekintetben felderítésre, továbbá nem tükrözi a valóságot. Rámutatott arra is, hogy már a nyomozati szakban történtek hiányosságok, szabálytalanságok. Vitatta a tanúvallomások valóság tartalmát, a felismertetésre bemutatások bizonyító erejét. Álláspontja szerint az értékelt bizonyítékok nem alkalmasak a vádlotti védekezés megcáfolására. Védenca szerződést kötött fuvarfeladat ellátására, majd az utasítás szerinti helyre szállította le az árut. Nem értett egyet az ügyességgel abban, hogy ha az ítéletben írtak szerint nem feltételezhette alappal, hogy a rakomány eljut a prágai céghez, akkor abból következően honnan kellett volna sejtenie, hogy csalás történt.

Kifejtette, hogy a IV.r. vádlott magatartásával az gazdaság törvényi tényállás elemeit nem valósította meg, idegen dolog elidegenítésében eleve nem vett részt, nem tudott arról, hogy mások által jogszerűtlenül megszerzett árut szállít.

Védenca felmentését indítványozta elsődlegesen, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

A sértetti képviselő felszólalásában a vádlottak bűnösségének megállapítását és az **magánfél** Zrt. polgári jogi igényének elbírálását kérte. A tényállás azon pontatlanságára mutatott rá, hogy a lefoglalás Sz.-on történt az **A. Kft.** telephelyén.

A vádlottak csatlakoztak a védőik által előadottakhoz.

A Győri Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, a Be. 349.§ (1) bekezdése szerint a fellebbezéssel érintett I.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában.

Az elsőfokú ítélet V.r. vádlott vonatkozásában 2014. május 19. napján jogerőre emelkedett, az ügyészi fellebbezés visszavonása miatt, így az ő vonatkozásában írtak nem képezték a felülbírálat tárgyát.

A felülbírálat keretében az ítéltábla vizsgálta az eljárási szabályok megtartását is. Az első tárgyalási napot - 2012. június 6. - több érdemi tárgyalás követte, amelyeken a megjelent vádlottak kihallgatására, tanúk meghallgatására került sor. A törvényszék 2012. október 26. napján (43. számú jegyzőkönyv) a tárgyalás megismétlésével folytatta az eljárást, ekkor hallgatta ki I.r., III.r., V.r., **VI.r. vádlottat**. Az első tárgyaláson I.r., III.r. és V.r. vádlottak voltak jelen. 2013. január 6. napján - 58. számú jegyzőkönyv - **II.r., IV.r. és VII.r. vádlottak**

nyilatkoztak. A 64. számú tárgyalási jegyzőkönyv szerint valamennyi vádlott megjelent a tárgyaláson. A 94. számú jegyzőkönyv (2013. október 16.) tartalmazza az ügyészi perbeszédet, amelyet követően a bíróság elnapolta a tárgyalást. 2014. január 8. napján - 105. számú jegyzőkönyv - viszont az elsőfokú bíróság akként határozott, hogy **II.r., VI.r. és VII.r. vádlott** vonatkozásában elkülöníti az eljárást. Ekkor a **II.r. vádlott** maradt távol a kitűzött hatánapról. Kétségtelen tény - amire a főügyészség hivatkozott, - hogy erre az eljárási cselekményre a szoros tárgyi összefüggés ellenére került sor. Ez azonban a másodfokú eljárásban már nem orvosolható, ekként az I.r., III.r. és IV.r. vádlott vonatkozásában az ügy érdemi felülvizsgálatának jelen eljárás keretében nem képezi akadályát.

Az ítéletábra megállapította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte. Számot adott arról, hogy a tényállás megállapítása során mely bizonyítékot miért vett figyelembe, az ellentétek feloldását megkísérelte. Indokolási kötelezettségét teljesítette, bár a Be. 258.§ (3) bekezdés c./ és d./ pontját több helyen figyelmen kívül hagyta - amely ítéletszerkesztési hiba - és a megállapított tényállás tartalmaz olyan szövegrészeket, amelyeknek a bizonyítékok számbavételénél és értékelésénél lenne a helye.

Az elsőfokú bíróság rögzítette a vádlottak védekezésének irányát, azt hogy **I.r. vádlott** védekezése szerint nem tudott az általa felvásárolt 64 tonna alumínium illegális eredetéről, nem volt jelen a lerakodásnál, illetve az ügyletet az adójogi és számviteli szabályok betartásával bonyolította.

III.r., IV.r. vádlott IV.r. és V.r. vádlott egyezően és következetesen tagadták, hogy jártak volna H-on, állították, hogy miután az alumíniumot a b.-i telephelyre vitték, már nem kerültek kapcsolatba a termékkel.

Figyelemmel volt a törvényszék a tényállás megállapítása körében arra, hogyan történt az alumíniumhuzal szállítása, részletesen nyomon követte a vád tárgyává tett kamionok mozgását, útvonalát. Elemezte, hogy az **magánfél** Kft-től miként, mely napokon hoztak el az árut több kamionnal, illetve több fuvarral. Ennek keretében ismertette a CMR-eket, fuvarokmányokat, mikor mennyi alumínium elszállítására került sor. A sértetti cég feljelentését, dokumentumait is a tárgyalás anyagává tette. Kihallgatta **2. tanút, 3. tanú** tanúvallomását, aki időközben elhunyt, ismertette. Ismertette továbbá **G. Kft.** iratait, az **A2 Kft**-vel kötött szerződéseket. Az **A2 Kft.** vonatkozásában helyesen állapította meg, hogy tulajdonképpen egy fantomcég. A tárgyalás anyagává tette a cégkivonatokat, amelyből alappal állapította meg, hogy ebben az időben az **A2 Kft**-nek nem volt ügyvezetője, képviselője. Figyelemmel volt a híváslisták adataira, amelyekből megállapítható volt, hogyan történt a kommunikáció az úgynevezett **megbízó** és **IV.r. vádlott** között. Értékelte **III.r. , IV.r. vádlottak** és V.rendű vádlott vallomásait, azt a tényt is rögzítette, hogy feltűnt a III.r. és IV.r. vádlottaknak, hogy prágai cím szerepel a CMR-en, amit szóvá is tettek.

Feltárta a törvényszék a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, rögzítette a Genfi Egyezmény és a Ptk. fuvarozással kapcsolatos szabályait. Rögzítette hogyan zajlott a szállítás a **M. Kft.** budapesti telephelyére, majd azt is, hogy onnan ténylegesen miként jutott el a három kamion alumínium huzal **I.r. vádlott** telephelyére. Tisztázta az átvétel

körülményeit. E körben értékelte a vádlottak által elmondottakat, **E.M.**, **4. tanú**, **5. tanú** és a később kihallgatott **6. tanú**, **7. tanúk** vallomásait.

Az alumíniumhuzal későbbi sorsa tekintetében figyelemmel volt **8. tanú** a **MF. Kft.**, **1. tanú** a **AM Kft.** képviselőjének vallomására, kihallgatta az **A. Kft.** részéről **9. tanút**, **10. tanút**, **11. tanút**. Ismertette azokat a szerződéseket, amelyeket az alumínium huzalok továbbértékesítésével kapcsolatban kötött **I.r. vádlott**, illetve a terméket továbbadó cégek.

Mindezek miatt megállapította az ítélőtábla, hogy a szükséges bizonyítékokat, amelyek az ügyben felderíthetők voltak, az elsőfokú bíróság maradéktalanul tárgyalás anyagává tette és kimerítően értékelte.

I.r. vádlott tagadásban megnyilvánuló védekezését részletesen cáfolta mérlegelésében az elsőfokú bíróság. Pontokba szedte, hogy melyek azok a körülmények, amelyekből arra vonható le egyértelmű következtetés, hogy az I.r. vádlottnak tudomása volt arról, hogy nem legális forrásból származik az alumínium. Megjelölte, elemezte hogy milyen körülmények utalnak arra, hogy az I.r. vádlott tudattartalma tekintetében ez a következtetés alappal levonható.

Hivatkozott a bíróság arra, hogy a beszerzésekről semmilyen dokumentum nem áll rendelkezésre, hivatkozott az Áfatörvény és a Fémtörvény rendelkezéseire is, amelyekben írtakat az I.r. vádlott figyelmen kívül hagyva elmulasztotta. Hivatkozott az áfatörvény vonatkozásában a fordított adózás rendszerére is. A Fémtörvény szerinti meggyőződési, tárolási kötelezettségeket szintén részletesen elemezte.

Elemezte továbbá, hogy a nagy mennyiségű, speciális alumíniumhuzal átvétele után, hogyan került feldarabolásra a kábel. Az adóhatóság felé való bejelentési kötelezettségre is kitért. Számla nélküli készpénzes tranzakció történt, egy reklámszatyorban vitte el a jelentős 26 millió Ft összeget **4. tanú** az I.r. vádlott megbízásából az eladónak. Az áru eredetét illetően **4. tanú** és **E.M.** eltérő vallomásait is elemezte, hogy felszámolás alatt álló cégtől érkeztek-e a szállítmányok, vagy más cég fizetett ilyen módon. Mindezekre figyelemmel volt a mérlegelése során. Rámutatott arra a láncolatra, amire a sértetti képviselő is felhívta a figyelmet, hogy miként került sor az illegális forrásból szerzett alumínium azonnali legalizálására, ebben a folyamatban több cég kötött egymás után szerződéseket, rendkívül rövid időn belül eljutott az alumínium a végfelhasználóhoz.

Az elsőfokú bíróság azt is értékelte, hogy az I.r. vádlott bár nem jelent meg a telephelyen, valójában ő volt az, aki a felvásárlást intézte és a háttérből irányított.

E körben az I.r. vádlott védőjének a perbeszédében elhangzottak kapcsán az ítélőtábla a következőkre mutat rá. Nem igazolható, hogy **I.r. vádlott** alappal gondolta azt, hogy hulladékfémről volt szó, hiszen **5. tanú** mintadarabot mutatott a rendelkezésre álló alumíniumhuzalból. Nem hulladékként, hanem rendes csomagolással ellátva, raklapokra elhelyezve történt a huzalok leszállítása. Ebből a körülményből egyáltalán nem következik, hogy hulladékanyag. I.r. vádlott állítása szerint a feldarabolásra és bálázásra nem ő adott utasítást **E.M.-nak**. Ezzel a hivatkozással szemben **E.M.** előadta, hogy neki testvére a telek

tulajdonosa és vezetője mondta, hogy vegye át ezt az árut. Nyilvánvalóan **E.M. I.r. vádlott** az utasítást teljesítette. Nem is vitatkozhatott az I.r. vádlottal, mert az üzletet **4. tanúval** az I.r. vádlott lényegében már megtárgyalta, és meg is állapodott **4. tanúval** ezen alumíniummennyiség megvásárlásáról **I.r. vádlott**. Az, hogy az I.r. vádlott azért nem volt jelen a telephelyen, mert nem szeretett volna találkozni a „volvós emberekkel”, ez a védői felvetés elfogadható, de valójában ennek igazi okát az I.r. vádlott ismerheti, illetve azt is miért nem akart találkozni, esetlegesen így csökkentve a lebukás veszélyét. **4. tanú** részéről hangzott el a nyomozati vallomásában egy megjegyzés, amit a tárgyalás anyagává tett a bíróság, hogy szerinte azért nem volt ott az I.r. vádlott, mert akkor még nem állt rendelkezésre a készpénz, és nem tudott volna a helyszínen azonnal fizetni a leszállított és átvett alumínium mennyiségért.

Az viszont kétségtelen, hogy **I.r. vádlott** telefonon folyamatosan kapcsolatban volt a többiekkel, akik tájékoztatták az újabb kamionok, a további áru érkezéséről. Az I.r. vádlott irányított a háttérből, intézte a felvásárlást és meghatározta a későbbi teendőket is.

Az I.r. vádlott védője hivatkozott arra is, hogy az I.r. vádlott azt hitte, hogy minden legális és egy cégtől vásárol, ezzel ellentétben azonban nem merült fel semmilyen cég neve a bizonyítási eljárás során azzal kapcsolatban, hogy ki az eladó. Az I.r. vádlott tehát konkrétumot nem tudott megjelölni e körben. Ténylegesen **4. tanú** szólt neki, hogy van eladó alumínium, amelynek a megvételébe beleegyezett. Alappal nem feltételezhette, hogy ezen eladás mögött törvényes üzlet húzódik, hiszen megnevezni sem tudta a céget, továbbá előzetesen nem derítette fel, hogy ténylegesen legális forrásból származik-e az alumínium. Helyesen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy miután nem volt meg az a kereskedelmi láncolat, ami a cégek között szokásos és követelmény, hogy számla ellenében, névre és átutalásos fizetéssel történik rendszerint az ilyen adásvétel - mint ahogy a későbbi láncolatokban ez volt a módja -, nem pedig készpénzes fizetéssel oly módon, hogy táskába csomagolva került sor a 26 millió Ft átadására, természetes személytől vásárolt alumíniumnak tekintendő a termék, amelyre vonatkozott volna a hat napos tárolási kötelezettség. Mindent egybevetve az I.r. vádlott tudattartalmára levont következtetés körében az elsőfokú bíróság logikai menete hibátlan.

Az adóhatóság megkeresésre adott tájékoztatása szerint történt bejelentés alumínium felvásárlásáról az I.r. vádlott cégtől, két részletben összesen 67.530 kg-ot jelentett be, amit a **H. Kft.**-től vásárolt. A két részlet megegyezik azzal a mennyiséggel, amely leszállításra került augusztus 31-én az I.r. vádlott telephelyére, de a tájékoztatás szerint más eredet és helyszín került megjelölésre.

Az elsőfokú bíróság eleget tett a tényfeltárási kötelezettségének e vonatkozásban is a Be. 75.§ (1) bekezdésére tekintettel, és alappal vette figyelembe a NAV válaszát, mivel az adóhatóság nyilvántartása tartalmazza, hogy milyen bejelentések érkeznek a cégektől.

A törvényszék helytállóan következtetett arra a felsorolt tényekből, hogy az I.r. vádlott tudta, hogy nem legális forrásból származik az alumínium, és ezt vagyoni haszonszerzés végett szerezte meg és azonnal tovább is adta.

Az elsőfokú bíróság mérlegelése e körben logikai hibától mentes, így **I.r. vádlott** védőjének ezzel kapcsolatos hivatkozásai lényegében az elsőfokú bíróság mérlegelését támadták, a

bizonyítékok újraértékelésére irányultak, amelyre a másodfokú eljárásban nincs lehetőség, így e körben fellebbezése eredményre nem vezethetett.

III.r. és **IV.r.** vádlottak tudattartama tekintetében is részletes indokolást adott az elsőfokú bíróság. Mindkét vádlott vonatkozásában rögzítette, hogy egészen addig amíg a b.-i telephelyről H.-ra nem szállították az alumíniumot addig nem tudhatták, illetőleg nem feltételezhették, hogy bűncselekménnyel érintett áru fuvarozásában vesznek részt. Az elsőfokú bíróság helyes érvelése szerint azonban, amikor a b.-i telephelyről papírok nélkül szállították az árut a horti telephelyre, akkor már nyilván azon körülményből is, hogy nem volt fuvarokmány, gondolhatták, hogy nem legális az áru szállítása, ezért állapította meg a bíróság a bűnösségüket az orgazdaság bűnsegédeként az I.r. vádlotthoz kapcsolódóan. Az elsőfokú bíróság gondolatmenete világos és követhető, hiszen a V.-n kapott CMR-ben lévő prágai helyszín helyett az **A2 Kft.** utasítására B.-re vitték az árut. Eddig a pontig az elsőfokú bíróság elfogadta, figyelemmel a fuvarozási szabályokra, a vádlottak védekezését, de innentől már semmilyen fuvarokmányuk nem volt a további szállításra, nyilván szóbeli megállapodás alapján szállítottak **megbízó** megbízásából. Elemezte az elsőfokú bíróság, hogy ezen a napon milyen telefonforgalmazás történt **IV.r. vádlott** és **megbízó** között. Megállapítható mikor, hol tartózkodott a terhelt, hogyan vitte két részletben az árut az I.r. vádlott telephelyére, és az is egyértelműen megállapítható, hogy ettől kezdve a III.r. és IV.r. vádlottak már nem feltételezhették, hogy ez legális, tiszta üzlet.

Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a tachográfok nem kerültek elő, ezáltal nyilvánvalóan csak a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokból, tanúvallomásokból, egyéb okirati bizonyítékokból vonhatott le a III.r. és IV.r. vádlott tudattartamára következtetést. Részletesen elemezte az elsőfokú bíróság **4. tanú** vallomását, aki felírta a h.-i telephelyre érkező kamionok rendszámát. **E.M.** is azt vallotta a nyomozás során, hogy ő írta fel a rendszámokat. Később **4. tanú** módosította vallomását a bírósági tárgyaláson, azonban a bíróság helyesen mérlegelte, hogy miért nem fogadható el **4. tanú** bíróságon előterjesztett vallomása és miért a nyomozati vallomásra alapította a tényállást.

Rögzítette a törvényszék, hogy felismerte a III.r., IV.r. vádlottat **4. tanú** a felismerésre bemutatás során, sőt a rendőrségen **E.M.** is a harmadik tablóképen felismerte az ott lévő sofőrt. A bíróság kihallgatta a felismertetést végző rendőrt, és a feltárt adatok mérlegelése után elfogadta **4. tanú** nyomozási szakban tett vallomását, hogy **III.r.** és **IV.r.** vádlottak voltak, akik ezt az árut továbbszállították B.-ről H.-ra. Elemezte a telefonbeszélgetések tartalmát, rögzítette az időpontokat, a cellainformációkat, így követte le a III.r. és IV.r. vádlott mozgását, az I.r. vádlott tartózkodási helyét. **5. tanú** is beazonosította a **IV.r. vádlottat**, így alappal következtetett arra, hogy a III.r., IV.r. vádlottak a B.-re érkezés után már tisztában voltak azzal, hogy az áru nem a valódi megrendelőhöz megy és ők vitték az árut H.-ra. A IV.r. vádlott felismerte, hogy prágai cím van a CMR-en, de védekezése szerint megnyugtatták, hogy majd szlovák kamionok viszik el, és állítólag láttak is szlovák kamionokat a b.-i telephelyen. Miután ezen szlovák kamionokra nem került az áru felrakásra, és ők maguk vitték el a szállítmányt H.-ra, nyilván már ezt annak ismeretében tették, hogy nem a Prágába, a sértett által megjelölt címre kerül a termék, hanem felismerhetően egy fémkereskedői telephelyre.

A fentiekre tekintettel helyesen vont le következtetést az elsőfokú bíróság a III.r., IV.r. vádlottak tudattartalmára is.

Az ítélet tábla álláspontja az, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a bizonyítékok anyagának megfelelő, ugyanakkor a fellebbviteli főügyészi indítvány a tényállás korrekciója kapcsán helytálló, azt osztotta a másodfokú bíróság és a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel az iratok tartalma alapján pontosította.

A személyi részből **I.r. vádlott** előéletével kapcsolatos adatokat szükséges mellőzni a 2012. évi C. törvény (Btk.) 97.§ (1), (2) bekezdésére figyelemmel, mivel nem fűzhetők jogkövetkezmények azon elítélésekhez amelyeket az erkölcsi bizonyítvány már nem tartalmaz. Az I.r. vádlott legújabb erkölcsi bizonyítványában a korábbi elítélései nem szerepelnek, így ezeket a másodfokú bíróságnak figyelmen kívül kellett hagynia.

Rögzíteni szükséges ugyancsak az I.r. vádlott vonatkozásában az egészségi állapotát. Krónikus myeloid leukémiában szenved a fehérvérsejtek betegségek és az orrüregek cystája és mucoceléje betegségek mellett.

Az első fokú ítélet 10. oldalán A és B szállítmány tekintetében felcserélésre került a járművekkel szállított mennyiség illetve azok értéke, helyesen 2010. augusztus 27-én az ... frsz.-ú vontató pótkocsival 23.294 kg, a ... frsz.-ú vontató pótkocsival 20.927 kg huzalt fuvaroztak **IV.r.** illetve V.r. vádlottak.

III.r. vádlott csalásból származó áru elidegenítésében működött közre azzal a magatartásával, hogy azt a sértettől az orgazda telephelyére szállította.

Az alumínium hulladék lefoglalására az A. Kft. ... szám alatti telephelyén került sor.

Ezen túlmenően a fellebbviteli főügyészség álláspontjának megfelelően az ítélet tábla mellőzi a történeti tényállásból a ténymegállapítások alapját képező források megjelölését, illetőleg a bizonyítékok értékelésére vonatkozó részeket, amelyek az indokoláshoz, a bizonyítékok mérlegeléséhez tartoznak. Kifogásolható, hogy számos helyen adott személy, személyek nevének monogramja olvasható, ez értelmezési problémát jelent.

Fenti korrekcióval a tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, így a felülbírálat alapját képezte **I.r.** és **III.r. vádlott** vonatkozásában.

IV.r. vádlott tekintetében a tényállást azonban nem találta teljes mértékben megalapozottnak az ítélet tábla.

Helyesen hivatkozott arra a főügyészség átiratában, hogy attól kezdve, hogy a IV.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy a b.-i telephelyről nem a megfelelő helyre szállítják okmányok nélkül az alumíniumot, ebből már tudnia kellett, hogy szállítmányozásával a jogtalanság talaján áll, ezért az orgazdaság bűncselekményben a felelőssége megállapítható. Az elsőfokú bíróság az ítéletében rögzítette, hogy a második szállítmánynál, amely ugyanaznap

(augusztus 31-én) történt a **megbízóval** történt telefonos és személyes beszélgetést követően, minden ugyanolyan körülmények között zajlott, hiszen a CMR okmány szerint ugyanúgy Prágába kellett volna szállítani az árut, e helyett ismét B.-re vitte, ugyanarra a telephelyre. Annak ellenére, hogy a IV.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy nem a megfelelő célállomásra érkeztek az előző szállítmányok sem, ezt nem jelezte a v.-i telephelyen az újabb felrakodáskor.

Minden körülmény változatlan volt, mint az első három kamion esetén, ezért téves és logikailag hibás az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy az utolsó két kamionszállítmány tekintetében szintén gondolnia kellett arra, hogy a fuvarozó utasításai alapján jár el ugyan, de ezzel együtt mégsem bűncselekmény elkövetésében vesz részt. Az ügyészi fellebbezés és főügyészi indítvány e körben helyesen hivatkozott az események kronológiájára, és az abból levonható következtetésekre.

A Be. 352.§ (3) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve, ha az iratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottat az (1) bekezdés b./ pontja alapján felmenti vagy az eljárást megszünteti.

Az augusztus 31-i délutáni fuvarok vonatkozásában nem a megfelelő következtetést vont le a törvényszék a IV.r. vádlott tudattartalmára, logikai levezetése hibás, azonban **IV.r. vádlott** büntetőjogi felelőssége az orgazdaság tekintetében ezen elkövetői magatartásra nem terjeszthető ki. Ha a IV.r. vádlott a második szállításkor már tudta, hogy a kamion tartalma nem jut el a címzetthez, akkor alappal merülhet fel, hogy esetlegesen a csalás bűntettében bűnsegédként érintett, hiszen ekkor a **megbízó**ként ismert személynek segített, újabb két kamion árut elhozva V.-ről, tudva, hogy ezek sem jutnak el az eredeti rendeltetési helyükre. Ennek elhárítása érdekében nem tett semmit. Az elsőfokú bíróság az ítélet 12. oldal 2. bekezdésében megállapítja, hogy a III.r. és IV.r. vádlottak a „h.-i kirakodásnál már tisztában voltak azzal, hogy vagyon elleni bűncselekményből származó áru megszerzésében nyújtanak segítséget...” ezzel szemben a 12. oldal 4. bekezdésében azt rögzítette tényként, hogy a IV.r. vádlott nem biztos, hogy tudott arról, hogy amikor a másik két kamionnal mentek V.-ra, bűncselekményben vesz részt, és ezen alapult, hogy a IV.r. vádlott felelősségét a 2010. augusztus 31-i szállítmányokra nem állapította meg. A Be. 352.§ idézett szakaszhelye alapján helyes ténybeli következtetéssel meg lehet állapítani a tényállást, azonban ennek korlátját képezi, hogy eltérő tényállást csak felmentés irányában állapíthat meg a másodfokú bíróság, még helyes ténybeli következtetéssel is.

A Kúria EBH 2011.2388. számú határozatában rögzítette, hogy a másodfokú bíróság által eszközölt tényállásbóli kirekesztés, majd ezt követően a tényállás kiegészítése az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megváltoztatását jelenti, mely tényállás az elsőfokú bíróság által megállapítottól a Be. 352. §-ában foglaltak relációjában eltérő tényállást jelent. A tényállás kiegészítése, helyesbítése nem mennyiségi, hanem minőségi kérdésnek tekintendő, annak az elsőfokú bíróság gondolatrendszerében kell történnie. Ha e körből kilép a másodfokú bíróság, és a büntetőjogi főkérdés tekintetében akár eltérő álláspontot alakít ki, ez megváltoztatást jelent. Mindezekre figyelemmel, ha akár a tudattartalom kapcsán módosítja az elsőfokú bírósághoz képest a tényállást a másodfokú bíróság, és eltérően állapítja meg, ez az eljárásjogi szabályok értelmében a vádlott terhére nem történhet meg.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság nincs abban a helyzetben, hogy **IV.r. vádlott** vonatkozásában bizonyítást vegyen fel ebben a körben, hiszen a tényállás megváltoztatására csak felmentés esetén kerülhet sor, a bizonyítás eredménye viszont előre nem látható.

Ekként a **IV.r. vádlott** vonatkozásában akadálya van az érdemi felülbírálatnak, ezért az ítéletábra **IV.r. vádlott** vonatkozásában a Be. 376.§-a értelmében, - amely szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a 352.§ alapján ki nem küszöbölhető megalapozatlanság a bűnösség megállapítását befolyásolhatja - hatályon kívül helyezte az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 351. § (2) bekezdés d.) pontjában írt megalapozatlansági ok miatt, miután a bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

A megismételt eljárásban ismételten ki kell hallgatni a **IV.r. vádlottat**, amennyiben szükséges a lerakódás helyszínén jelenlévő tanúkat. Fel kell tártani, hogy milyen tudatállapota lehetett a **IV.r. vádlottnak** ekkor, majd ezt követően, a további fuvar felvételekor. Ezután kell levonni a megfelelő következtetést a büntetőjogi felelősségét tekintve. A döntést logikai hibáktól mentesen indokolni szükséges akként, hogy abból egyértelműen kitűnjön, hogy milyen okból, vagy ellenkezőleg miért nem állapítható meg a **IV.r. vádlott** büntetőjogi felelőssége a maradék két kamion áru vonatkozásában, amely tekintetben hiányos az ítélet.

I.r. vádlott és **III.r. vádlott** bűnösségére levont következtetés törvényes, cselekményeik minősítése megfelel az anyagi jogszabályoknak.

Az ítélet indokolását a másodfokú bíróság azzal pontosítja, hogy tévesen szerepel az indokolásban (17. oldal 3. bekezdés), hogy acélhulladékról van szó, helyesen alumíniumhulladék képezi az ügy adóvonzatát.

A **III.r. vádlottat** érintően a felmentő rendelkezés kapcsán megalapozott volt a főügyészi indítvány, hogy a tett azonosság körében másként értékelt bűncselekmény miatt nincs helye felmentő rendelkezésnek, ezért az ítéletábra mellőzte **III.r. vádlott** felmentését a bűnsegédként elkövetett csalás büntettének vádjá alól. A törvényszék a **III.r. vádlott** cselekvőségén belül egy későbbi mozzanathoz kapcsolta a bűnösségét, ugyanakkor a törvényes vád keretein belül eltérően minősítette a cselekményét.

Helyesen alkalmazta az elsőfokú bíróság az elbíráláskor hatályos, a terheltekre nézve a feltételes szabadságra bocsátás szabályaira tekintettel a kedvezőbb elbírálást jelentő 2012. évi C. törvényt (Btk.).

Az orgazdaság büntettének törvény tényállási elemei megvalósultak, a törvényszék jogi indokolásával egyetértett az ítéletábra, és nem látott okot a **III.r. vádlott** vonatkozásában az elkövetői alakzat megváltoztatására, mivel az irányadó tényállásból következően az orgazdaság büntette törvényi tényállási elemét a **III.r. vádlott** nem merítette ki. A bűncselekményből származó dolgot nem szerezte meg, nem rejtette le, nem működött közre az elidegenítésben, csak oly módon, hogy ehhez szándékosan segítséget nyújtott.

A büntetés kiszabása tekintetében irányadó tényezőket nagyrészt helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság.

Az I.r. vádlott vonatkozásában további enyhítő körülményként értékeli a másodfokú bíróság a haematológiai betegségét, míg terhére további súlyosító körülményként a felső határhoz közeli elkövetési értéket. **IV.r. vádlott** esetében is enyhítőleg hat a kár részbeni megtérülése, ugyanis az állandó bírói gyakorlat szerint függetlenül attól, hogy a kár akár külső személy részéről történt meg, az a terheltek vonatkozásában enyhítő körülményként értékelendő.

I.r. vádlott tekintetében a súlyos betegsége okán az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés megfelelő, viszont figyelemmel az igazoltan fennálló betegségére és börtöntűrő képességére, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 35.§ (2) bekezdése alapján - enyhébb - fogház fokozatban határozta meg.

Az I.r. vádlott által elkövetett cselekmény jellegére tekintettel megalapozottnak találta az ítéletábra a főügyészség indítványát a foglalkozástól eltiltás kapcsán. A Btk. 52.§ (1) bekezdése b./ pontja értelmében a foglalkozás gyakorlásától el lehet tiltani, aki foglalkozásának felhasználásával, szándékosan követi el a bűncselekményt. Az ilyen jellegű bűncselekmények gyakorivá váltak, valóban többirányú a társadalomra veszélyessége, és a szervezett, társas elkövetésben megnyilvánuló tárgyi súlya. Az I.r. vádlott fémhulladék átvételével, eladásával foglalkozott, azonban a Fém törvény rendelkezéseit megszegte, méltatlanná vált a foglalkozásának gyakorlására. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a Btk. 53.§ (2) bekezdésében írt keretek között 2 évre eltiltotta a színesfém kereskedői foglalkozástól.

III.r. vádlott tekintetében nem talált indokot az ítéletábra sem a büntetés súlyosítására, sem enyhítésére. A büntetlen előéletű terhelttel szemben kiszabott és végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés arányban áll az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával, a személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, alkalmas a büntetési célok kifejezésére, továbbá megfelel a belső arányosság követelményének.

A Btk. 38.§ (1) bekezdése alapján, figyelemmel a 4/2013. (X.14.) BK véleményre, állapította meg az ítéletábra a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén.

A polgári jogi igény megfizetésére kötelezte az elsőfokú bíróság a terhelteket. Helyesen mutatott rá a fellebbviteli főügyészség, hogy az I.r. és **III.r. vádlottak**hoz kapcsolódó elkövetési érték 38.53.634 Ft, amelyből a lefoglalással 26.039.656 Ft történt meg. Ennek megfelelően mind az egyetemleges, mind arányosan a **III.r. vádlott** részéről megtérítendő kártérítés és az állam részére megfizetendő illeték összege pontosan megállapítható volt, azt az ítéletábra a rendelkező rész szerint helyesbítette.

A bűnügyi költség összegének megállapításában valóban tévedett az elsőfokú bíróság, ahogy arra szintén helytállóan utalt az ügyészség. Az eljárás során felmerült valamennyi költség nem került rögzítésre a költségjegyzékbe, illetőleg figyelemmel kellett lenni az elkülönített ügyben a többi terhelte érintő költségekre is. Valamennyi összeg áttekintésével - melyik terhelthez, milyen arányban köthető adott összeg, a kirendelt védői díj, illetve a tanúk útiköltsége kapcsán - állapította meg az ítéletábra a **III.r. vádlottat** külön, illetve **I.r. és III.r. vádlottat** egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összegét. A további költségek az elkülönített ügyben képezik a felülbírálat tárgyát, valamint **IV.r. vádlott** vonatkozásában a megismételt eljárás keretében kerülhetnek majd megállapításra.

Az ítéletnek a Be. 117.§ (1) bekezdés, 258.§ (2) bekezdés b./ pont, (4) bekezdés alapján tartalmaznia kell a vádlottak személyazonosító okmányának számát, amelyet a másodfokú bíróság pótol, illetve pontosította **III.r. vádlott** lakcímét.

Mindezek alapján az ítélőtábla a Tatabányai Törvényszék ítéletét **I.r.** és **III.r. vádlott** vonatkozásában a rendelkező részben írtak szerint a Be.372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta, míg **IV.r. vádlott** tekintetében a Be. 376. § alapján, figyelemmel a Be. 351. § (2) bekezdés d.) pontjára, hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróságot e körben új eljárásra utasította.

Győr, 2014. október 8. napján

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2014. január 8. napján kelt 3.B.171/2012/105. számú ítéletének meg nem változtatott része **I.r.** és **III.r. vádlott** vonatkozásában jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2014. október 8. napján

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: